

A je nás víc – rehek domácí a ti druzí.

Od jarního oteplení do začátku měsíce června jsem měl příležitost pozorovat hnízdění některých druhů ptáků poblíž Rennerových sadů. Snad nejpřátelštěji se chovali brhlíci lesní (*Sitta europaea*) a rehkové domácí (*Phoenicurus ochruros*). Každý den ráno jsem sledoval jejich činnost, starost o potomstvo. A není to péče zanedbatelná. Od brzkého svítání, kdy je bylo slyšet, jak začínají svým vrzavým zpěvem, až po zobáčky plné hmyzu. U rehků mnohdy chuchvalec housenek a všelijakých larev, které letěli vložit do hladových zobáčků svých potomků. A to se dělo zhruba každé 2 minuty. Aniž bych jim jakkoliv podstrojoval, zvykli si na mou přítomnost a pozorování krmení a hnízdění ze vzdálenosti 3-5 metrů je nerušilo.

Rehek domácí (*Phoenicurus ochruros*) V.H.

Zato jejich vzrušení dostoupilo vrcholu, přiblížila-li se straka obecná. Pak si její polohu označovali posedáním na vyvýšeném místě kamenné zdi nebo vystrčené větvičky. Jednou jsem dokonce viděl, jak na straku zaútočily hrdličky zahradní a proháněly ji s divokými akrobacemi až za okraj parku. Zajímavá byla také signalizace procházející kočky skrze park. První, kdo na kočku reagoval, byly sýkory. Seděli na tenkých větvích a hlasitě písklavě varovaly. Vzápětí se přidali statečnější brhlíci lesní, kteří slétli na spodní části kmene a přidali se k sýkorám. Naopak rehkové zaujali místo před a za procházející kočkou a „tikavým“ zpěvem označovali její polohu v trávě. Při tomto všeobecném povyku neměl domácí predátor šanci zůstat

nezpozorován a hlahol nepřestal, dokud kočka nezmizela na vyasfaltované ulici, kde žádní ptáci nebyli.

Jak by celá situace asi dopadla, kdyby ptáci nespolupracovali a putování kočky si hlasově nepodávali? Ve vyšší trávě by asi potravu sbírající rehek mohl kočku přehlédnout. Zvláště pokud by neměl v blízkosti nějaký vyvýšený bod, který by mu posloužil za pozorovatelnou.

Jaký byl výsledek? V den, kdy byla pořízena u článku připojená fotografie, došlo k vylétnutí rehčích ptáčat někdy přes den nebo podvečer. A potom jsem je dva dny neviděl. Staří se občas vrátili ke hnízdu, resp. do jeho blízkosti, chovali se mírně neklidně a pokoušeli po mně. Už jsem měl obavy, že ptáčata sebrala straka nebo kočka. Ale třetího dne jsem se dočkal. Přilétlo to všechno, sýkory koňadry, uhonění brhlíci s ošoupanými ocásky, na zdi se rozesadili rehkové a vše bylo jako dříve. Radostné, zpěvavé a plné života. Jen nás tam bylo najednou víc. A to je dobře.

Snad ještě, kde ptáci bydleli a vyvedli své mladé? Pro sýkory a brhlíky to byly stromy s dutinami v Rennerových sadech. Rehkové zvolili obydlí festovnější. Zbytek městské hradby s jeho škvírami, kam se kočka jen těžko dostane a kde největším rušitelem je případně omladina se zbraněmi na kuličky, běžající po věnci zdí.

